

FUNDACJA JANA PAWŁA II JOHN PAUL II FOUNDATION

BIULETYN / NEWSLETTER

VOL. III, No. 11

PUBLISHED BY JOHN PAUL II FOUNDATION VIA DI PORTA ANGELICA 63 00193 ROME, ITALY
TEL. 06-9761-7577 TEL/FAX: 0039-0668-618-44; E-MAIL: jp2f@nettuno.it

SEPTEMBER 2005

SANTO SUBITO

Taki napis zobaczył cały świat na placu św. Piotra w Rzymie w dniu pogrzebu Jana Pawła II. Wielka sława świętości Jana Pawła II sprawiła, że wikariusz Ojca Świętego dla Rzymu kard. Camillo Ruini zwrócił się do Benedykta XVI z prośbą o udzielenie dyspensy od przewidywanego w prawie kanonicznym przepisu, który stanowi, że potrzeba 5 lat od śmierci, by rozpocząć proces kanonizacyjny. Komunikat powiadamiający o dyspensie został odczytany w dniu 13 maja podczas spotkania Benedykta XVI z duchowieństwem diecezji rzymskiej. 28 czerwca w przeddzień uroczystości św. Apostołów Piotra i Pawła w Bazylice św. Jana na Lateranie odbyła się pierwsza sesja procesu beatyfikacyjnego Jana Pawła II. Przy specjalnym stole ustawionym przed ołtarzem zasiedli członkowie trybunału beatyfikacyjnego. Zaprezentowany został dokument wikariatu Rzymu o powołaniu trybunału odpowiedzialnego za dochodzenie diecezjalne w sprawie beatyfikacji Jana Pawła II. Odczytał go wikariusz papieski dla diecezji rzymskiej kard. Camillo Ruini. Członkowie trybunału: sędziowie, promotor sprawiedliwości i notariusze oraz pos-

tulator ks. prałat Sławomir Oder złożyli podpisy pod tekstem ślubowania. Wszyscy przyrzekli sumiennie wypełniać swoje obowiązki, dochować tajemnicy oraz nie przyjmować pieniędzy czy podarunków od osób pragnących wpłynąć na przebieg procesu.

Kardynał Camillo Ruini przedstawiając życiorys Jana Pawła II uzasadnił rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego zaledwie w 87. dniu od daty śmierci Sługi Bożego: „cokolwiek mógłbym teraz dodać w sprawie życia, heroicznego cnót i sławy świętości Sługi Bożego, by przedstawić postać Jana Pawła II i uzasadnić otwarcie jego procesu beatyfikacyjnego i kanonizacyjnego, wydaje się zbyteczne ze względu na powszechność wiedzy o nim, a także powszechne przekonanie o jego świętości”. Wyraził również nadzieję, że proces zakończy się bardzo szybko.

Na stronie internetowej postulatora: www.VicariatusUrbis.org/Beatificazione/ można znaleźć codziennie setki listów zawierających świadectwa łask otrzymanych za pośrednictwem Sługi Bożego Jana Pawła II oraz opinie o jego świętości. Nasza modlitwa o beatyfikację Jana Pawła II włącza się w pragnienie Kościoła, by proces kanonizacyjny trwał jak najkrócej.

MSZA ŚW. W DNIU URODZIN JANA PAWŁA II

18 maja przypadły 85. urodziny Jana Pawła II. Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył abp Stanisław Dziwisz. Po Eucharystii wszyscy zatrzymali się przy grobie zmarłego Papieża, gdzie odśpiewali hymn *Salve Regina*. Abp Stanisław Dziwisz wygłosił homilię, w której wyraził uczucia nas wszystkich.

«Drodzy Bracia i Siostry!

W dniu, w którym Ojciec Święty Jan Paweł II skończyłby osiemdziesiąt pięć lat, zgromadziliśmy się jak dzieci dobrego ojca wokół jego grobu, by wyraz-

ić nasze przywiązanie, naszą tęsknotę i wdzięczność. Czynimy to w sposób najbardziej skuteczny, łącząc w tajemnicy eucharystycznej wszystkie te nasze uczucia z miłością Chrystusa - tą miłością, którą Jan Paweł II przyjmował w każdej sytuacji, dobrej czy złej, i wiernie ją odzwieczniał aż po ostatnie tchnienie. I tak wszystkie nasze wspomnienia, wszystkie myśli i wszystkie wzruszenia stają się naprawdę ofiarą Bogu przyjemną, ofiarą dziękczynną.

Tak, właśnie dziś pragniemy podziękować Panu za dar, jakim było życie naszego Papieża Jana Pawła II, i za to, że dana nam była łaska i radość razem z nim żyć.

Dziękujemy Panu za mocną wiarę, jaką żył Papież, który nie tylko wzywał, by otworzyć drzwi Chrystusowi, ale sam jako świadek przemierzał świat, pukając do serc. Jak wiele z nich udało mu się otworzyć na oścież przed Chrystusem! Widzimy to nieustannie również po jego świątobliwej śmierci.

Dziękujemy Bogu za nadzieję Jana Pawła II, za spojrzenie sięgające wieczności, za jego ręce złożone do modlitwy w imieniu każdego i każdej z nas, w imieniu całego Kościoła i całej ludzkości.

Zaśpiewajmy *Gloria* za jego ojcowską miłość do nas i do wszystkich ludzi na świecie, za wszystkie gesty czułości, miłosierdzia i błogosławieństwa.

Ojcze Święty, co roku byliśmy przy Tobie 18 maja, jeśli nie osobiście, to przynajmniej myślą i modlitwą. Nie mogło nas zabraknąć i dziś.

Przyszliśmy razem z papieżem Benedyktem XVI, dla którego jesteś «drogim Papieżem», by Ci podziękować i prosić, byś nas nie opuszczał, byś dał nam odczuć, że nas kochasz i że będziesz nam nadal błogosławił.

Ojcze Święty, módl się wciąż za nas, aby nasze serca były zawsze otwarte, szeroko otwarte przed Chrystusem.»

SANTO SUBITO

The entire world saw this slogan in St. Peter's Square the day of the funeral of Pope John Paul II. The great fame of John Paul II's sanctity inspired the Vicar for Rome, Cardinal Camillo Ruini, to petition Pope Benedict XVI to dispense from the Canonical requirement to wait 5 years before the process of canonization can begin. The communication of the dispensation was read on May 13th during the meeting of Benedict XVI with the clergy of Rome. The first session of the beatification process took place on June 28th, the vigil of the Feast of SS. Peter and Paul, in the Basilica of St. John Lateran. The members of the beatification tribunal were seated at a special table in front of the altar. The Roman Vicariate presented a document about the establishment of the tribunal responsible

for the investigation to be conducted in the diocese in the matter of the beatification of John Paul II. It was read by the Papal Vicar for the Diocese of Rome, Cardinal Camillo Ruini. The members of the tribunal: the judges, the promoter of justice, the notaries, as well as the postulator, Msgr. Slawomir Oder, signed the document. They all took an oath that they will faithfully fulfill their responsibilities, maintain secrecy, and accept no money or gifts from those who may wish to influence the work of the tribunal.

Cardinal Camillo Ruini presented a biography of John Paul II as a basis for the beginning of the beatification process just 87 days after the death of the Servant of God: "Whatever I might be able to add to this biography, the heroic virtues and fame for holiness of this Servant of God, to define the person of John Paul II in order to justify the opening of this beatification and canonization process seems to be unnecessary in light of all that is known about him and the universal conviction about his sanctity." He also expressed hope that the process will be completed very quickly. One can view the hundreds of letters that are sent via e-mail to the Postulator recording the many graces received through the intercession of the Servant of God John Paul II together with statements about his sanctity (www.VicariatusUrbis.org/Beatificazione/). We add our prayers that the process of canonization will be as short as possible.

Translated by Fr. Walter Ziemba, Orchard Lake

MASS AT THE GRAVE OF JOHN PAUL II ON HIS BIRTHDAY

May 18th marked the 85th birthday of Pope John Paul II. Archbishop Stanislaw Dziwisz was the principal celebrant at a Mass that was offered in St. Peter's. After the Mass all of the participants visited the grave of the Holy Father and sang the SALVE REGINA. Archbishop Dziwisz delivered the homily, which expressed the sentiments of everyone:

"Dear Brothers and Sisters,

On the day that Pope John Paul II would have marked his 85th birthday, we are gathered here at his grave as faithful children of a good Father to express our attachment, our longing, and our gratitude to him. We do this in a most appropriate manner by interweaving these emotions with the Eucharistic mystery and the love for Christ – that love that John Paul II included in every situation – good or bad – and that he faithfully and mutually extended even to his last breath. And so all of our memories, all of our thoughts and emotions really become a pleasing offering to God, an offering of gratitude.

Indeed, today we wish to thank the Lord for the gift that was the life of our Holy Father John Paul II, and for the grace and joy that was given to us to live with him.

We thank the Lord for that strong faith by which the Pope lived. He not only beckoned all to open the doors to Christ, but was himself a witness in the world seeking all to open their hearts. How many hearts he opened wide to Christ! We continue to see this continually since his holy death.

We thank God for the hope of John Paul II, for his vision that reached all the way to eternity, for his hands folded in prayer for each one of us, in the name of the whole Church and all of mankind.

Let us intone a GLORIA for his fatherly love for us and for all in the whole world, for all of his acts of sensitivity, of mercy, and of benediction.

Holy Father, every year we were with you on May 18th, if not personally, then at least in thought and prayer. We must be here with you today.

We came together with Pope Benedict XVI, for whom you are the “Dear Pope,” to thank you and to ask you not to leave us, to know that you love us and that you will continue to bless us.

Holy Father, never cease to pray for us, that our hearts will always be open, open wide for Christ.

Translated by Fr. Walter J. Ziemba, Orchard Lake

A HOLY MASS OFFERED FOR THE LATE POPE JOHN PAUL II ACCORDING TO INDONESIAN TRADITION

There is a custom in Indonesia to believe that after a person dies he still continues to pray. This idea was demonstrated by Pope John Paul II, who was sick and died, but still continued to bless the people. When the Pope was sick, millions of people from all over the world prayed for the Holy Father. Millions came for the funeral, and many came to visit his grave and pay their respect. In a way, even though the Pope has died, he continues his presence in souvenir shops, hotels, restaurants, and in many other places. Although John Paul II has died, I think that he still wishes to bless the Indonesian people, and we as Friends of the Pope John Paul II Foundation will continue to work for his cause. In accord with our custom in Indonesia we will pray for John Paul II and in 40 days offer a Mass for his intentions. We will also pray for our new Pope, Benedict XVI, offer a Mass for his intentions, and pray for the Indonesian people of Nias Island, where they just had an earthquake, and many people lost their homes, schools, and churches.

After our meetings and discussions we decided to have the Mass on May 13, 2005. We chose this date because it was the day when Pope John Paul II was shot. The Archbishops and Bishops of Indonesia supported the idea and joined the Friends for this Mass. There are about 250 members in the Indonesian Friends of the Foundation. The Mass took place in the ballroom of the Mahakam Hotel, where we decorated two big pictures of John Paul II and Benedict XVI. We used the chalice and ciboria which were used by John Paul II. The altar was decorated with jasmine flowers, whose scent John Paul noticed during his visit to the Jakarta Cathedral. The Friends choir sang during the Mass. The limited space in the ballroom forced us to have a small altar and not too many priests. The main celebrant was Archbishop P. Turang from Kupang; others were Archbishop P. C. Mandagi from Amboina, Archbishop M. D. Situmorang, OFM Cap., from Padang, Archbishop Y. G. Mencuccini, CP, from Sangau, Fr. Glinka, Fr. Terry, Fr. Rantinus, and 2 priests from Poland. There was a total of 300 people. After Mass we showed the DVD supplied by Msgr. Stefan, IN LOVING MEMORY OF JOHN PAUL II. The collection at Mass amounted to \$20,000.00. This was given to Fr. Rantinus for the diocese of Sibolga.

I should add that one of our friends wishes to make a donation to build a school. Dinner was served after Mass at 6:00 PM and ran until 11:00 PM. Each guest received a photo and medal of John Paul II and a photo of Benedict XVI.

Jongky F. Januar

PARYSKIE KOŁO PRZYJACIOŁ FUNDACJI JANA PAWŁA II - PAPIESKIMI ŚLADAMI PO POLSCE

Program został opracowany niezwykle bogato. Warszawa, Żelazowa Wola, Częstochowa, Oświęcim, Kraków, Wadowice, Kalwaria Zebrzydowska, Wieliczka, Chochółów, Zakopane, Dębno Podhalańskie, spływ Dunajcem, Sandomierz, Lublin, Kazimierz Dolny, Wilanów, Warszawa. Pośród blisko czterdziestu uczestników podróży było trzydziestu Francuzów, mających niewiele wspólnego z polskością. Ich pierwsze wrażenie? Zaskakujące nieco dla nas, zakompleksionych Polaków - Polska jest krajem czystym, Polska się buduje, Polska jest młoda, rodzinna. Są takie miejsca na ziemi, jak pewne dni w kalendarzu. Te miejsca przeżywa się inaczej - jak większe czy mniejsze święta, jak ważne rocznice albo zwykłe imieniny. W tych miejscach jest po prostu coś uroczystego. Zaczęliśmy od Warszawy: Stare Miasto, Nowy Świat, Krakowskie Przedmieście, Zamek Królewski, Grób Nieznanego Żołnierza, koncert w dworcu Szopenowskim - przeżyte jak wizyta u bliskich. Przed niedzielnym wieczorem jeszcze te chwile skupienia i zmagania się z myślami przed grobem ks. Jerzego Popiełuszki - w oczach mamy znane zdjęcie Jana Pawła II klęczącego przed tym marmurowym głazem (zbrodni pamięć nie chce dotykać).

Kraków - metropolia, która od biskupa Stanisława do kardynała Karola Wojtyły i ciągle jeszcze zawiera w swoich zbolałych kamieniach całą kulturę tej wierności. W Collegium Maius Uniwersytetu Jagiellońskiego, w galerii portretów, ten Ojca Świętego od dawna już podpisany jest Jan Paweł Wielki. Polska jest wierna. Wierna temu wielkiemu Człowiekowi, temu prorokowi, któremu oręż serca i słowa wystarczyło, by wtedy kiedy w narodach słabły już nadzieje, pycha pochyliła głowę. Wierna i słusznie dumna. Nie ma chyba miasta, ważniejszego miejsca, gdzie by nie postawiono jeszcze pomnika Janowi Pawłowi II, nie nazwano najważniejszych ulic czy placów jego imieniem.

Byliśmy i my w Polsce jakby jeszcze bardziej dumni z naszego zaangażowania w dzieło papieskie. Dzięki organizatorom czuliśmy się wszyscy nie jak turyści, ale jak szczególnie serdecznie przyjmowani goście. Tak było w katedrze diecezji warszawsko-praskiej, gdzie ks. abp Sławoj Głódź przyjął naszą grupę najpierw nadzwyczajnym koncertem Orkiestry Symfonicznej Warszawskiej, połączonych chórów, Epifania i Sonante, i solistów wykonujących *Stabat Mater* Antonina Dworzaka, a następnie kolacją w nastrojowych, gotyckich podziemiach katedry. Tak było, kiedy dany nam był rzadki przywilej zwiedzenia Pałacu Prezydenckiego i uczestniczenia tam w Mszy św. sprawowanej w kaplicy, w której był Ojciec Święty i gdzie jeden z klęczników ozdobiony jest teraz insygniami Jana Pawła II. I tak też przyjęci byliśmy na niedzielnej Mszy św. w katedrze połowej Wojska Polskiego. Tak było nade wszystko w Lublinie, w studenckim Domu Jana Pawła II, gdzie mieszkają stypendyści Fundacji Jana Pawła II. Ksiądz dyrektor Ryszard Krupa nadał tej naszej wizycie charakter szczególnie uroczysty. Mszę św.

celebrowaną w nowoczesnej kaplicy domu studenckiego przez jednego z pionierów Fundacji, ks. profesora Mariana Radwana i ks. Ryszarda Krupę, koncelebrowało jeszcze pięciu innych kapłanów, byłych stypendystów Fundacji. Ks. profesor M. Radwan zaszczylił nas znakomitym kazaniem po francusku. Studenci przygotowali śpiewy chóralne i modlitwy w ich ojczystych językach. Do tego święta przyłączył się pan mecenas Maciej Bednarkiewicz, członek Rady Administracyjnej Fundacji oraz delegacja Koła Przyjaciół Fundacji z Warszawy na czele z panią prezes, Ewą Bednarkiewicz. Wieczór rozmów, śpiewów i tańca z młodzieżą studencką, pełną uroku i wdzięku, pozwolił powiedzieć jednemu z nas: „jeszcze nie wszystko stracone”. Jest jeszcze nadzieja na prawdziwą wolność, na miłość... Może właśnie tam, gdzie jeszcze niedawno w ukryciu podtrzymywano w sercach zakazany ogień prawdy, zajaśnieje światło dla tych, którzy o nim zapomnieli, wpatrzeni w swój własny cień.

Codziennosc była jednak bardziej turystyczna niż pielgrzymkowa. Bo wszystko, prawie wszystko - ale o tych kilku nieszczęśliwych „brakach” zapomnieliśmy - dawało najpełniejszą satysfakcję. Tak hotele jak restauracje czy oboje. Prestiżowe czy tradycyjne, ludowe.

Zapomniane lub niedoceniane skarby Polski renesansowej, barokowej, architektury drewnianej - obiekty wpisane na listę światowego dorobku kultury. Potem cmentarz zakopiański, Wieliczka, spływ Dunajcem - słońce, cisza, góry i woda. Nie sposób opisać wszystkiego. A fakt, że grupa była ogromnie sympatyczna i uśmiechnięta jest tej podróży ukoronowaniem.

Christian Pierragnes

PAPIEŻ JAN PAWEŁ II PO RAZ DRUGI W SZTOKHOLMIE...

Tak katolicki biskup Sztokholmu, Anders Arborelius OCD krótko określił wystawę filatelistyki papieskiej Jana Pawła II, zorganizowaną przez Polski Instytut w stolicy Szwecji przy współpracy Towarzystwa Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II w Sztokholmie i Ośrodka Dokumentacji i Studium Pontyfikatu Jana Pawła II w Rzymie. W istocie rzeczy o to chodziło organizatorom wystawy, aby po szesnastu latach od historycznej wizyty Jana Pawła II w Szwecji (to wydarzenie przypominało zdjęcie na okładce folderu wystawy, przedstawiające Ojca Świętego wychodzącego z katedry św. Eryka w Sztokholmie w dniu 8 czerwca 1989 r.), na nowo przybliżyć tamtejszej społeczności dokonania dwudziesto-pięcioletniej posługi papieża z Polski, a zwłaszcza jego niestrudzone zaangażowanie w sprawy Kościoła i świata.

Wystawę, zatytułowaną „Papież Pielgrzym”, zorganizowano w siedzibie Polskiego Instytutu przy Villagatan 2 w Sztokholmie i można było ją oglądać od 22 stycznia do 20 lutego 2005 roku. W gruncie rzeczy była to nowa odsłona

wystawy zorganizowanej jesienią 2003 roku, równocześnie przez Pałac Prezydenta RP w Warszawie i Ośrodek Dokumentacji Pontyfikatu Jana Pawła II w Rzymie pod merytorycznym nadzorem ks. prof. Waldemara Chrostowskiego i przy artystycznej i technicznej pomocy Muzeum Narodowego w Warszawie. Wśród licznych gości, którzy w sobotnie popołudnie 22 stycznia 2005 roku zaszczylili swoją obecnością uroczystość otwarcia wystawy należy wymienić: ambasadora RP w Szwecji Marka Prawdę, konsula generalnego RP w Szwecji Stefana Skawinę, wspomnianego już biskupa Kościoła katolickiego Andersa Arborelius OCD, przedstawicieli duszpasterstwa Polaków w Szwecji z ks. rektorem Polskiej Misji Katolickiej w Szwecji Marianem Chojnackim SDB, autora papieskiej kolekcji filatelistycznej ks. prof. Waldemara Chrostowskiego, prezes Towarzystwa Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II w Sztokholmie Bogusławę Zaniewicz-Dybeck, która włożyła całe serce i ogromny wysiłek aby doszło do realizacji wystawy w szwedzkiej stolicy, oraz dyrektora Ośrodka Dokumentacji i Studium Pontyfikatu Jana Pawła II ks. Jana Główczyka. Realizacja tej wystawy była możliwa dzięki wielkiej życzliwości i zaangażowaniu dyrektora Polskiego Instytutu w Sztokholmie Piotra Cegielskiego i czuwającej nad technicznym wykonaniem wystawy w pomieszczeniach Instytutu Krystyny Bochenek.

Uroczystości otwarcia towarzyszyła świąteczna atmosfera, a zabierający głos podkreślali doniosłość tego wydarzenia. Dyrektor Instytutu Piotr Cegielski, w krótkim wprowadzeniu, podkreślił rolę jaką osoba Jana Pawła II odgrywa w sprawach polskich na arenie międzynarodowej. Ambasador RP w Szwecji, Marek Prawda, wyraził wielką radość, że po dwóch tak symbolicznych dla osoby Jana Pawła II miejscach gdzie dotychczas odbyła się wystawa - Warszawie i Rzymie - przyszedł czas na Sztokholm, gdzie pamięć po pielgrzymce z 1989 roku nadal jest żywa. Stefan Skawina, konsul gener-

alny RP w Szwecji zwrócił uwagę na wyjątkową rolę jaką osoba Jana Pawła II odgrywa w integracji środowisk polskich żyjących na emigracji. Biskup Anders Arborelius OCD, oprócz wyżej przytoczonej opinii na temat wystawy, mówił o uniwersalnych wartościach pontyfikatu Jana Pawła II. Zauważył, że pielgrzymki Jana Pawła II po świecie, o których na początku wypowiedziano tyle krytycznych słów, okazały się zbawienne dla budowania międzynarodowej wspólnoty kościelnej, przyczyniały się do przewycięzania uprzedzeń i podziałów oraz do budowania solidarności i pokoju. Ks. prof. Waldemar Chrostowski zauważył, że przy pomocy tak małych druków, jakimi są znaczki pocztowe, można również pisać i utrzymywać historię osób, instytucji i wielkich wydarzeń, jak to się stało w przypadku pontyfikatu Jana Pawła II. W końcu ks. Jan Główczyk zaznaczył, że filatelistyka światowa wiele miejsca poświęca osobie Jana Pawła II i doskonale dokumentuje ważniejsze wydarzenia jego pontyfikatu, a język filatelistyki ze względu na swoją uniwersalność doskonale nadaje się do tego, by o Następcy św. Piotra mówić do wszystkich, niezależnie od przynależności narodowej, kulturalnej czy religijnej.

Wystawa została pomyślana jako wyraz szacunku i uznania dla dokonań Ojca Świętego i bez wątpienia pokazuje ich miarę. W 1620 znaczkach z 123 krajów zaprezentowanych na wystawie zapisana jest historia ważnych wydarzeń i przemian jakie dokonały się, gdy na Stolicy św. Piotra zasiadał Papież z Polski. W nich, jak w zwierciadle, odbija się ten Wielki Pontyfikat naznaczony modlitwą, ogromną pracą i cierpieniem, przesiąknięty duchem pasterskiej troski i osobistym urokiem Papieża Wojtyły. Ogromna liczba wydawnictw pocztowych poświęconych Janowi Pawłowi II jest dowodem świadczącym o niezwykłej popularności i oddziaływaniu Ojca Świętego oraz o wielkim poszanowaniu dla jego osoby ze strony rządów, państw, instytucji religijnych i społecznych z całego świata.

Znaczki pocztowe są tylko małymi kolorowymi drukami pocztowymi, choć często stanowią małe dzieła sztuki. Towarzysząc między-ludzkiej korespondencji i przekraczając granice kontynentów, państw, kultur i religii przyczyniają się bez wątpienia do wymiany duchowej i kulturalnej, do dzielenia się bogactwem wiedzy, doświadczenia i zdobyczy myśli ludzkiej. O tej roli znaczka mówił niegdyś Jan Paweł II do filatelistów:

„Znaczek pocztowy może się przyczynić do budowania tych więzi, przyjaźni oraz przedsięwzięć, które

wyrażają wspólne i powszechne pragnienie zgody i pokoju”.

Organizatorzy wystawy filatelistyki papieskiej Jana Pawła II podjęli się tego przedsięwzięcia również dlatego, aby zdefiniowana wyżej funkcja znaczka mogła się realizować, gdyż nie sposób wskazać dziś człowieka poza Janem Pawłem II, który zrobiłby więcej dla łączenia ludzi dobrej woli na całym świecie.

SUMMER UNIVERSITY OF POLISH CULTURE ROME 2005

The Polish Pilgrim Home in Rome hosted the 19th consecutive Summer University of Polish Culture this past summer. The program and theme for every year is different in order to respond to the expectations of the students who wish to come to know and deepen their knowledge of Polish culture. This year's sessions were different from those of the past because of the death of Pope John Paul II on April 2, 2005. The students experienced the Pope's absence at St. Peter's Basilica during the Mass that was offered at the Hungarian Chapel in the lower crypts of the Basilica. The Mass was offered in the intention of an early beatification of the Servant of God, Pope John Paul II. This was followed by a visit to his grave. There was ample time for reflection, prayer, and a spirit of gratitude to God for every day of Pope John Paul II's pontificate and for the privilege of the students' annual personal visit with the Holy Father. The group lingered for a while in St. Peter's Basilica, which had no other visitors, and allowed for a deeper appreciation of its artistic and religious significance. Outdoors it was raining. The students were on their

way to St. Peter's Square for the weekly General Audience with the new Pope at 10:30 A.M. The rain stopped about 10:00 A.M. This was the day the students met with two Popes: John Paul II and Benedict XVI. This experience marked the beginning of the XIX Summer University of Polish Culture organized by the Pope John Paul II Foundation.

The theme of the three-week program was: "The Contribution of Polish Culture to the Cultures of Europe and America." Seventy-five individuals, including the teachers, participated in the program. They came from 7 countries: Australia, Belarus, Canada, Lithuania, Poland, U.S.A., and Great Britain. The days of classroom lectures were interwoven with one-day trips to visit Rome, Assisi, Monte Cassino, and Pompeii, as well as Orvieto and Bagnoregio. Evenings were spent singing Polish songs. New friendships were made. The students also learned about the activities of the Pope John Paul II Foundation. Thirteen students earned 44 credits which they can add to their education in the United States and Canada.

The lectures were conducted in Polish and in English, but no formal courses in the Polish language were offered. Polish was used in daily conversations, and its beauty was highlighted in many of the public presentations. In most instances the students do not have opportunity to speak in Polish in their own countries. A special artistic program was prepared for presentation at the Polish Cemetery at Monte Cassino and in Assisi.

Archbishop Stanislaw Dziwisz, who was named Archbishop of Krakow by Pope Benedict XVI, resided in the Polish Home during the Summer University. He offered the daily Mass attended by the students in the Polish Home Chapel and provided many opportunities for personal conversations and visits.

The students experienced the beauty of Polish culture in many different ways. These included lectures about Polish literature, art, film and theatre, history, economic conditions in Poland, life of the Polonia, music, and the teachings of Pope John Paul II.

These lectures inspired the students to seek out evidence of the presence of Polish culture in the world. Two artistic presentations by Izabela Drobotowicz-Orkisz also

contributed to this appreciation: “The Roman Triptych” and “The Nation is from the Spirit” – texts from Cyprian Norwid, Karol Wojtyła, Julian Tuwim, and others. Culture is the living presence of a nation and its history. As the Summer University comes to an end, everyone begins to think about next year, enriched by this year’s experiences and suggestions of the participants. Information about the program for next year will be published in January of 2006.

Translated by Fr. Walter J. Ziemia, Orchard Lake

POPE JOHN PAUL II’S SECOND VISIT TO STOCKHOLM

Catholic Bishop Anders Arborelius, OCD, of Stockholm used these few words to describe the philatelic exhibit related to Pope John Paul II that was organized by the Polish Institute in Stockholm with the cooperation of the Friends of the John Paul II Foundation in Stockholm and the Documentation and Research Center in Rome. The organizers of the exhibit wished to mark the sixteenth anniversary of the historic visit of Pope John Paul II to Sweden (the cover of the folder for the exhibit presented a picture of Pope John Paul II exiting the Cathedral of St. Eric in Stockholm on June 8, 1989) by bringing the Holy Father back to visit Sweden through this exhibit and showing the accomplishments of twenty-five years of pontificate of the Pope from Poland with emphasis on his untiring efforts for matters of the Church and the world. The exhibit was entitled “The Pilgrim Pope” and was located at the headquarters of the Polish Institute on Villagatan in Stockholm from January 22 to February 20, 2005. This exhibit was a new version of the exhibit that had been organized in the fall of 2004 by the Palace of the President of Poland in Warsaw and the Documentation and Research Center of the Pontificate of Pope John Paul II in Rome under the capable direction of Rev. Prof. Waldemar Chrostowski with the artistic and technical assistance of the National Museum of Warsaw. Distinguished guests who were present for the opening on Saturday, January 22, 2005, included the Polish Ambassador to Sweden, Mark Prawda, Polish Consul General in Sweden Stefan Skawina, the Catholic Bishop of Stockholm Anders Arborelius, OCD, representatives of the Polish clergy in Sweden, headed by the Rector of the Polish Catholic Mission, Rev. Marian Chojnacki, SDB, the creator of the papal philatelic exhibit, Rev. Prof. Waldemar Chrostowski, the president of the Chapter of Friends of the Pope John Paul II Foundation in Stockholm, Bogusława Zaniewicz-Dybeck, who dedicated much time and effort to make the exhibit possible, and the Director of the Documentation and Research Center of the Pontificate of Pope John Paul II, Rev. Jan Glowczyk. The exhibit was made possible by the efforts of Piotr Cegielski, Director of the Polish Institute in Stockholm, and Krystyna Bochenek,

who oversaw the technical aspects and location of the exhibit in the Polish Institute.

A holiday spirit permeated the opening of the exhibit and the various speakers emphasized the value and importance of the event. Piotr Cegielski, Director of the Institute, emphasized the importance of the work of John Paul II in Polish matters in the international arena. Marek Prawda, Polish Ambassador in Sweden, expressed his great joy that after the exhibit had been viewed in Warsaw and Rome it came time for Stockholm, where the memory of the papal visit in 1989 still lives. Stefan Skawina, Polish Consul General in Sweden, emphasized the key role that John Paul II played in the integration of Polish settlements abroad. Bishop Anders Arborelius, OCD, spoke about the universal values of the Pontificate of Pope John Paul II. He noted that the Pope’s pilgrimages to the world, at first criticized, proved to be the salvation for the building up of the international Church, to contribute to the elimination of prejudice and divisions, and to this day serve as instruments of solidarity and peace. Rev. Prof. Chrostowski observed that the history of persons, institutions, and great events can be made permanent by such a small item as a postage stamp. This is what happened with the pontificate of Pope John Paul II. In conclusion, Fr. Glowczyk noted that many postage stamps from around the world have been dedicated to the person of John Paul II. They document the more important events of his pontificate. The “language” of stamps through its universality lends itself perfectly to speak to everyone about the successor to St. Peter – no matter their nationality, culture, or religion.

The exhibit had for its purpose to express respect and recognition for the accomplishments of the Holy Father and, without a doubt, demonstrates their importance. The exhibit included 1620 stamps from 123 countries. It recorded the history of the main events that occurred during the pontificate of the occupant of the Chair of St. Peter – the Pope from Poland. The stamps reflect as in a mirror this great pontificate that included prayer, great labor and suffering, a deep pastoral spirit, and the personal concern of Pope Karol Wojtyła. The great number of published stamps dedicated to John Paul II is proof of his unusual popularity and influence, as well as, the great respect of governments, countries, and religious and social institutions from around the whole world.

Postage stamps are but small coloured postal prints, but often they represent small works of art. As instruments of interpersonal correspondence they cross the boundaries of continents, countries, cultures, and religions. They share rich knowledge, experience, and the treasure of human thought. Pope John Paul II once spoke about this role of stamps to philatelists: “The postage stamp can contribute to the creation of a bond, of a friendship, and of undertakings which express the universal desire for harmony and peace.”

The organizers of the papal exhibit of stamps wished to fulfill the above purpose of stamps because beyond John Paul II there is no person who did more to unify people of good will in the world.

«A ŚWIATŁOŚĆ ŚWIECI W CIEMNOŚCI I CIEMNOŚĆ JEJ NIE POCHŁONIE...»

Te słowa były przewodnią myślą homilii wygłoszonej przez ojca Andersa Piltza OP, podczas uroczystej Mszy św. dziękczynnej, w dniu 24 kwietnia br., sprawowanej z inicjatywy Towarzystwa Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II w Lund. Obchodziliśmy 60-lecie zakończenia II wojny światowej i akcji „białych autobusów”, którymi przy aktywnej współpracy hr. Folke Bernadotte przewieziono ponad 20 000 więźniów, w tym ok. 13 000 Polaków i Polek, z hitlerowskich obozów koncentracyjnych w Niemczech do Szwecji.

Parafia pod wezwaniem św. Tomasza z Akwinu w Lund ma specjalny powód, aby wspominać tamten okres - została bowiem założona przez ludzi, którzy przybyli z obozowego cierpienia. W homilii przytoczono wiele fragmentów książki napisanej przez mecenasa Bożysława Kurowskiego, byłego więźnia i jednego z najstarszych parafian „Z Chrystusem w obozie koncentracyjnym” (wydanej w języku szwedzkim). Pan Bożysław Kurowski jest założycielem wszystkich pięciu Towarzystw/Kół Przyjaciół Fundacji Jana Pawła II działających na terenie Szwecji. «*Obchodzimy zwycięstwo Chrystusa nad śmiercią, nad ciemnością spowijającą chrześcijańską Europę lat 30 i 40 XX wieku. On jest światłem i drogą: drogą do Ojca niebieskiego, jedyną pewną drogą w ciemności*» - usłyszeliśmy od o. Andersa Piltza na zakończenie.

Obchodzimy zwycięstwo Chrystusa nad śmiercią, nad ciemnością spowijającą chrześcijańską Europę lat 30 i 40 XX wieku, On jest światłem i drogą: drogą do Ojca niebieskiego, jedyną pewną drogą w ciemności - usłyszeliśmy od o. Andersa Piltza na zakończenie. Bezpośrednio po Mszy św. odbył się uroczysty koncert. Zofia Kurowska przypomniała jak szwedzkie domy i rodziny wspomagały byłych więźniów, stając się dla nich zastępczymi rodzinami. Muzyka J.S. Bacha w wykonaniu organisty Romana Galeev, oraz rodziny Wagów (Stanisław wykonał na klawirze stary psalm pasterzy, następnie razem z żoną i dziećmi *Ave Maria* Donizettiego)

przeplatała deklamację Henrika Strandberga. Wiersze spisane przez więźniów, przetłumaczono na tę okazję na język szwedzki, fragment *Tryptyku Rzymskiego - Spełnienie* Jana Pawła II, recytowano w języku angielskim.

Uroczystość zakończono wspólnym spotkaniem w sali parafialnej przy kawie i polskich wypiekach. Specjalnie na ten dzień wydaliśmy broszurę w języku polskim i szwedzkim, zawierającą m. in. wiersze obozowe, fragment książki hr. F. Bernadotte oraz homilii Ojca Świętego Jana Pawła II wygłoszonej w Oświęcimiu podczas pielgrzymki do Polski w 1979 r.

Drugą część uroczystych obchodów, dnia 8 maja, przeznaczyliśmy jedynie dla grupy polskiej. Mszę św. celebrował o. Wiesław Badan OMI, a gośćmi byli konsul generalny w Malmö pan Marek Bykowski oraz profesor Eugeniusz Kruszewski. Pana Kruszewskiego, profesora historii i stosunków międzynarodowych na Uniwersytecie Polskim w Londynie oraz twórcę i dyrektora Instytutu Polsko-Skandynawskiego zaprosiliśmy do wygłoszenia pogadanki o pracach Zygmunta Łakocińskiego. Miało to ścisły związek z obchodami zakończenia wojny i akcją „białych autobusów”. Zygmunt Łakociński, historyk sztuki, naukowiec, tłumacz i działacz społeczny mieszkał wówczas w Szwecji i wielce zasłużył się udzielając praktycznej pomocy więźniom. Dzięki jego interwencjom wiele przedmiotów będących własnością więźniów, pomimo licznych kontroli obozowych przewieziono do Szwecji i dzięki temu ocalały od zniszczenia. Założył również placówkę zajmującą się zbieraniem i spisaniem zeznań byłych więźniów. Część zeznań została wydana przez Instytut prof. Kruszewskiego. Prelekcja profesora wzbudziła żywą dyskusję.

Na zakończenie tego dnia i obchodów upamiętniających ofiary wojny udaliśmy się na cmentarz. W polskiej kwaterze większość stanowią groby więźniów zmarłych w krótkim czasie od przybycia do Szwecji. Zmarłym oddaliśmy hołd, a modlitwę poprowadził o. Wiesław Badan. Pan konsul w przystępny i żywy sposób podkreślił tragiczne i bohaterskie losy polskiego narodu podczas wojny. Masakrę więźniów bombardowanych w

przeznaczonych do transportu statkami w Zatoce Lubeckiej przypomniał ocalały z obozu w Neunegamme pan Czesław Kwaśniewski. Wiersz „Bo jeśli to jest cena twojej wolności” więźniarki z Ravensbrück w interpretacji pani Barbary Arvidsson, wywołał łzy w niejednych oczach. Na ten dzień również przygotowaliśmy specjalną broszurkę.

Jadwiga Kurkus